

Súd: Správny súd v Košiciach
Spisová značka: 18Saz/2/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0924100341
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Smajdová
ECLI: ECLI:SK:SpSKE:2024:0924100341.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Košiciach sudkyňou JUDr. Renátou Smajdovou, v právnej veci žalobcu: A. A., nar. XX.XX.XXXX, štátna príslušnosť: Iracká republika, trvale bytom B. C. XXX, XXX XX D., držiteľ cestovného pasu Travel Document vydaného Nemeckou republikou č. E., platného do 05.02.2023, doklad o povolení na pobyt č. F., platný do 05.02.2023, v čase začatia konania s miestom pobytu: Útvar policajného zaistenia pre cudzincov Sečovce, Bitúnková 14, 078 01 Sečovce, Slovenská republika, právne zastúpený Centrom právnej pomoci, Kancelária Košice, Murgašova 3, 040 01 Košice, proti žalovanému: Mobilná jednotka Policajného zboru Banská Bystrica, Skuteckého 19, 974 01 Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PPZ-HCP-BB4-46-012/2024-AV zo dňa 18.04.2023 vo veci zaistenia, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanému n e p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Rozhodnutím Mobilnej jednotky Policajného zboru Banská Bystrica (ďalej len „žalovaný“) č. PPZ-HCP-BB4-46-012/2024-AV zo dňa 18.04.2024 bol žalobca zaistený z dôvodu podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších prepisov (ďalej aj „zákon o pobyte cudzincov“) na účel výkonu trestu vyhostenia uloženého žalobcovi Rozsudkom Okresného súdu Nové mesto nad Váhom č. k. 3T/20/2023. Žalobca bol zaistený dňom 18.04.2024 na čas nevyhnutne potrebný, najdlhšie na dva mesiace do 17.06.2024. S umiestnením v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov v Sečovciach (ďalej len ÚPZC Sečovce“). Rozhodnutie bolo žalobcovi doručené a právoplatne 18.04.2024.

2. Žalobca prostredníctvom svojho zástupcu doručil dňa 14.05.2024 žalovanému správnu žalobu podľa § 221 ods. 1 SSP, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia o zaistení a nariadenia jeho prepustenia zo zaistenia, ktorá žaloba bola žalovaným predložená Správneému súdu v Košiciach dňa 23.05.2024 spolu s vyjadrením žalovaného k nej zo dňa 20.05.2024 s administratívnym spisom.

3. Zástupcovi žalobcu bolo súdom zaslané vyjadrenie žalovaného k žalobe a vo veci bolo nariadené pojednávanie na 31.05.2024, na ktorom sa nezúčastnil žalobca ani jeho zástupca, ktorý svoju účasť ospravedlnili už v podanej žalobe, a ani žalovaný, ktorý svoju neúčasť ospravedlnil vo vyjadrení k žalobe.

4. Správny súd v Košiciach ako súd vecne, miestne a kauzálne príslušný v konaní o správnej žalobe vo veciach zaistenia podľa § 221 SSP, posudzujúc správnu žalobu neformálne a neviazaný jej žalobnými bodmi (§ 206 ods. 3 SSP) preskúmal zákonnosť rozhodnutia o zaistení zo dňa 18.04.2024, podľa stavu veci v čase vyhlásenia rozhodnutia správneho súdu (§ 206 ods. 4 SSP) dospel k záveru o nedôvodnosti

žaloby, a na pojednávaní rozhodol rozsudkom, ktorý z dôvodu neprítomnosti účastníkov a ich zástupcov bol vyhlásený vyvesením jeho skráteného písomného vyhotovenia bez odôvodnenia na úradnej tabuli súdu (§ 137 ods. 3 SSP).

Dôvody zaistenia, ďalší postup žalovaného po zaistení a obsah administratívneho spisu

5. Z administratívneho spisu vyplýva, že žalobca bol Rozsudkom Okresného súdu Nové mesto nad Váhom č. k. 3T/20/2023 zo dňa 10.05.2023 uznaný vinným zo spáchania zločinu prevádzachstva podľa § 355 ods. 1, 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, na skutkovom základe, že ako vodič nákladného motorového vozidla dňa 30.10.2022 umožnil 28 osobám pôvodom zo Sýrskej arabskej republiky nedovolené prekročiť štátnu hranicu Maďarska a Slovenskej republiky, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, trest prepadnutia vecí a trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky na 4 roky. (Z obsahu rozsudku vyplýva, že trest odňatia slobody bol žalobcovi uložený s prihliadnutím na poľahčujúce okolnosti, ktorými boli priznanie a oľutovanie skutku a vedenia riadneho života pred spáchaním skutku, ako aj s aplikovaním mimoriadneho zníženia trestu z dôvodov vymedzených v rozsudku. Zároveň z obsahu rozsudku vyplýva, že žalobca bol po spáchaní skutku stíhaný väzobne.) Dňa 18.04.2024 bol žalobca z výkonu trestu odňatia slobody podmienčne prepustený a hneď po jeho prepustení bol hliadkou žalovaného predvedený a následne po realizácii jeho výsluchu ten istý deň zaistený rozhodnutím z 18.04.2024 s dĺžkou zaistenia do 17.06.2024 a bol umiestnený v ÚPZC Sečovce.

6. Žalovaný pri zadržaní disponoval cestovným dokladom vydaným 06.02.2020 a pobytovým dokladom vydaným 01.11.2019 Spolkovej republiky Nemecko, obe s platnosťou do 05.02.2023.

7. V administratívnom spise sa nachádza vyhodnotenie situácie v Irackej republike zo dňa 18.04.2024. Zároveň sa v spise nachádza list Ministerstva vnútra SR, Prezídia PZ, Úradu hraničnej a cudzineckej polície, Útvar policajného zaistenia Medveďov z 11.03.2024, s pečiatkou o doručení žalovanému 18.04.2024 obsahujúci všeobecné stanovisko k zaisťovaniu štátnych príslušníkov Irackej republiky, podľa ktorého vzhľadom na aktuálnu bezpečnostnú situáciu vyhostenie do tejto krajiny nie je možné. V spise sa nachádza tiež list ÚPZC Sečovce z 09.06.2023 z obsahu ktorého vyplýva, že veľvyslanectvo Irackej republiky vo Viedni žiada k vystaveniu náhradného cestovného dokladu (NCD) úplný súhlas a fyzickú prítomnosť žiadateľa, ako aj stanovisko k zaisťovaniu štátnych príslušníkov Irackej republiky, podľa ktorého vzhľadom na aktuálnu bezpečnostnú situáciu vyhostenie do tejto krajiny nie je možné.

8. Žalobca bol pred zaistením vypočutý, potvrdil svoju štátnu príslušnosť, uviedol, že z Iraku prišiel do Nemecka v roku 2014, v Nemecku žije celá jeho rodina, ktorá ho 18.04.2024 aj prišla navštíviť do väznice, na území Slovenska nemá nikoho, do Iraku sa bojí vrátiť.

9. Žalovaný na odôvodnenie zaistenia a jeho dĺžky uviedol, že žalobca nemá platný cestovný doklad, nemá finančnú hotovosť, nevie si zabezpečiť ubytovanie na Slovensku ani žiadne ďalšie finančné prostriedky a na území Slovenskej republiky nikoho nepozná, nemá tu príbuzných, ktorí by mu vedeli zabezpečiť ubytovanie alebo finančnú pomoc. Uviedol, že žalobca je držiteľ neplatných dokladov (cestovného dokladu a pobytového dokladu Spolkovej republiky Nemecko a pre účel realizácie vyhostenia mu bude potrebné zabezpečiť náhradný cestovný doklad a k procesu jeho zabezpečenia je potrebné, aby bol žalobca konajúcim orgánom k dispozícii. Zabezpečenie cestovného dokladu je zdĺhavejší proces s nevyhnutnou medzirezortnou a medzinárodnou spoluprácou.

10. Žalovaný skúmal aj možnosti vyčerpania iných alternatív k zaisteniu, so záverom, že žalobcovi alternatívne obmedzenia spočívajúce v povinnosti hlásenia pobytu alebo zloženia peňažnej záruky, nemôže uložiť s ohľadom na možné obmedzenie celého procesu využitím týchto prostriedkov aj vzhľadom na to, že ide o realizáciu trestu vyhostenia za stavu keď žalobca nedisponuje platným cestovným dokladom.

11. Nakoniec žalovaný odôvodňuje zaistenie aj verejným záujmom, ktorým je podľa neho ochrana verejnosti pred osobami, ktorým bol pobyt na území zakázaný rozhodnutím štátneho orgánu.

12. Na výzvu žalovaného podalo ÚPZC Sečovce stanovisko k účelnosti zaistenia zo dňa 15.05.2024, z ktorého vyplýva okrem iných, že pri pohovore dňa 23.04.2024 žalobca opakovane uviedol, že sa chce vrátiť do Nemecka, kde mal udelený pobyt. Počas pohovoru mu bol predložený formulár na vybavenie náhradného cestovného dokladu, ktorý odmietol podpísať. (Pozn. Súdu - nie je zrejmé formulár o náhradný doklad akej krajiny bol žalobcovi predložený, v spise sa predkladaný formulár nenachádza.) Dňa 02.05.2024 bola ÚPZC Sečovce doručená žiadosť veľvyslanectva Spolkovej republiky Nemecko, kde žiadali o poskytnutie informácie o postupe pri vydávaní náhradného cestovného dokladu pre žalobcu. Veľvyslanectvu bol doručený 02.05.2024 cestovný doklad a doklad pobytu žalobcu a veľvyslanectvo žiadalo ÚPZC Sečovce o vyplnenie žiadosti o vízum a o náhradný cestovný doklad za účelom vrátenia sa žalobcu do spolkovej republiky Nemecko. Dňa 03.05.2024 resp. 07.05.2024 ÚPZC Sečovce umožnilo žalobcovi vyplniť a odoslať uvedené žiadosti.

13. Dňa 09.05.2024 bol žalobca premiestnený z ÚPZC Sečovce do ÚPZC Medveďov.

14. Na výzvu žalovaného podalo ÚPZC Medveďov stanovisko k účelnosti zaistenia zo dňa 20.05.2024, z ktorého vyplýva okrem iných, že 16.05.2024 bol ÚPZC kontaktovaný pracovníkom veľvyslanectva Spolkovej republiky Nemecko za účelom konzulárnej návštevy, za prítomnosti žalobcu, ktorého prítomnosť je potrebná k vystaveniu náhradného cestovného dokladu a nasnímaniu daktyloskopických odtlačkov, termín návštevy bol dohodnutý na deň 22.05.2024. Na základe uvedeného podľa ÚPZC Medveďov účel zaistenia trvá, nakoľko existuje reálny predpoklad k vykonaniu transferu žalobcu na územie Spolkovej republiky Nemecko.

15. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe datovanej dňom 20.05.2024 trval na zákonnosti napadnutého rozhodnutia, účelnosti a efektívnosti zaistenia žalobcu tak v čase vydania rozhodnutia ako aj v čase podania vyjadrenia. Poukázal na skutočnosti z vyššie zhrnutých stanovísk ÚPZC Sečovce do ÚPZC Medveďov a možnosťou vyhostenia do Spolkovej republiky Nemecko, a súčasne dôvodil aj možnosťou vyhostenia žalobcu do jeho domovskej krajiny Irackej republiky, kde na podporu tejto možnosti uvádza štatistické počty úspešných vyhostení do tejto krajiny.

Dôvody žaloby

16. V podanej žalobe žalobca namietal nezákonnosť napadnutého rozhodnutia o zaistení z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočne zisteného skutkového stavu veci a nesprávnych skutkových zistení, ako aj nedostatočného odôvodnenia z pohľadu účelnosti a efektívnosti zaistenia, či existencie prekážok vyhostenia, čo spôsobuje podľa žalobcu jeho nepreskúmateľnosť.

17. Žalobca namietal, že žalovaný v napadnutom rozhodnutí o jeho zaistení neuviedol krajinu, do ktorej má byť vyhostený a v tomto smere ani nerozvinul konkrétnu úvahu o účelnosti zaistenia žalobcu a možnosti jeho reálneho zrealizovania, preto je jeho rozhodnutie v rozpore s § 77 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov (o povinnosť určenia krajiny vyhostenia), ktorého účelom a zmyslom je aby mal cudzinec možnosť obrany a uplatnenia námietok týkajúcich sa okolností a prekážok návratu do konkrétnej krajiny.

18. S odkazom na „Country report on Human rights Iraq 2023“ uviedol, že situácia v domovskej krajine žalobcu (Iracká republika) nie je bezpečná a žalovaný sa napriek tomu v napadnutom rozhodnutí nezaoberal vyhostiteľnosťou žalobcu do jeho domovskej krajiny.

19. Žalobca tiež uviedol, že žalobu podáva z opatrnosti vzhľadom k tomu, že hoci z doterajších úkonov žalovaného je možné predpokladať, že jeho primárnou snahou je vyhostiť žalobcu do Nemeckej republiky, ktorá v minulosti udelila žalobcovi doplnkovú ochranu a podľa administratívneho spisu je zrejme ochotná po vyplnení a podaní príslušných žiadostí žalobcu prijať, voči čomu žalobca nenamieta, avšak tohto času s istotou nie je možné predpokladať, že bude jeho vyhostenie do Nemeckej republiky úspešné.

Posúdenie veci správnym súdom

20. Podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov, policajt je oprávnený zaistiť štátneho príslušníka tretej krajiny na účel výkonu administratívneho vyhostenia alebo výkonu trestu vyhostenia.

21. Podľa § 90 ods. 1 písm. d) zákona o pobyte cudzincov, policajný útvar je povinný skúmať po celý čas zaistenia štátneho príslušníka tretej krajiny, či trvá účel zaistenia.

22. Podľa článku 5 ods. 1 písm. f) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), možno osobu pozbaviť osobnej slobody na základe postupu ustanoveného zákonom vtedy, ak ide o zákonné zatknutie, či iné pozbavenie osobnej slobody, aby sa zabránilo jej nepovolenému vstupu na územie štátu alebo osoby, proti ktorej sa vedie konanie o vypovedaní alebo vydaní.

23. Nakoľko v danej veci je limit formálnej zákonnosti zaistenia v zmysle § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov naplnený existenciou vykonateľného rozsudku o uložení trestu vyhodenia žalobcovi, správny súd sa v intenciách relevantných žalobných bodov sústredil na posúdenie splnenia požiadavky účelnosti a efektívnosti zaistenia, ako kritéria zákonnosti rozhodnutia o zaistení zo dňa 18.04.2024 a jeho trvania.

24. Podľa ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, aby mohlo byť pozbavenie osobnej slobody v zmysle článku 5 ods. 1 písm. f) Dohovoru zákonné, musí byť efektívne a účelné. Jedná sa o kumulatívne podmienky a preto musia byť splnené súčasne. Pri absencii niektorej z nich nemožno hovoriť o oprávnenom pozbavení osobnej slobody cudzinca.

25. Existencia právoplatného a vykonateľného rozsudku o uložení trestu vyhodenia cudzincovi je len formálnym predpokladom zákonnosti pozbavenia osobnej slobody cudzinca zaistením na účel výkonu tohto trestu vyhodenia na základe rozhodnutia o zaistení v zmysle § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov.

26. Materiálnym predpokladom zákonnosti pozbavenia osobnej slobody cudzinca je jeho účelnosť a efektívnosť. Ak má byť dôvodom obmedzenia osobnej slobody cudzinca zaistením výkon trestu vyhodenia, potom zaistenie cudzinca môže byť účelné a efektívne a tým zákonné len v prípade, ak je výkon jeho administratívneho vyhodenia možný, teda vykonanie právoplatného rozhodnutia o jeho administratívnom vyhodení je reálne možné (reálna vyhostiteľnosť cudzinca).

27. Tieto materiálne predpoklady zákonnosti zaistenia cudzincov na účel výkonu trestu vyhodenia, t. j. účelnosť a efektívnosť zaistenia, esenciálnou súčasťou ktorých je reálna vyhostiteľnosť cudzinca, musia byť splnené tak v čase vydania rozhodnutia o zaistení, ako aj počas celej doby trvania zaistenia, čomu zodpovedá aj povinnosť žalovaného vyjadrená v § 90 ods. 1 písm. d) zákona o pobyte cudzincov skúmať po celý čas zaistenia štátneho príslušníka tretej krajiny, či trvá účel zaistenia.

28. Z uvedeného vyplýva požiadavka náležitého a dostatočného odôvodnenia splnenia týchto materiálnych predpokladov zaistenia už v samotnom rozhodnutí o zaistení.

29. Správny súd po preskúmaní rozhodnutia žalovaného o zaistení žalobcu zistil, že rozhodnutie netrpí vnútornými rozpormi a necharakterizuje ho absencia náležitého odôvodnenia účelnosti a efektívnosti zaistenia žalobcu, ani čo do odôvodnenia reálnej vyhostiteľnosti žalobcu. K námietke žalobcu o neuvedení štátu, do ktorého má byť vyhostený v rozhodnutí o jeho zaistení správny súd uvádza, že opomenutie označenia krajiny, do ktorej má byť zaistená osoba vyhostená v samotnom rozhodnutí sa v okolnostiach danej veci nejaví ako skutočnosť dostačujúca pre záver o nezákonnosti tohto rozhodnutia. Najmä ak z administratívneho spisu je zrejmé (z listín predchádzajúcich rozhodnutiu o vyhodení), že nie je možné vyhostenie žalobcu do Irackej republiky, krajiny štátnej príslušnosti žalobcu, pričom žalobca v čase zaistenia disponoval dokladmi (síce s uplynutou dobou platnosti) o existencii oprávnenia na pobyt v Spolkovej republike Nemecko.

30. Zároveň správny súd posúdil aj ďalší postup žalovaného a ním vykonávané úkony smerujúce k realizácii vyhodenia ako skutočnosť relevantnú pre účelnosť a efektívnosť zaistenia aj počas jeho trvania. A dospel k záveru, že žalovaný síce sám po zaistení žalobcu iniciatívne nepristúpil k úkonom smerujúcim k získaniu náhradného cestovného dokladu pre žalobcu pre realizáciu jeho vyhodenia do Spolkovej republiky Nemecko (hoci je zrejmé, že platnosť dokladov žalobcu oprávňujúcich ho k pobytu v tejto krajine uplynula v čase výkonu trestu odňatia slobody, kedy sám žalobca bol obmedzený v možnosti žiadať o predĺženie platnosti týchto dokladov a obdobne bol v takejto možnosti obmedzený po obmedzení jeho osobnej slobody zaistením na účel výkonu trestu vyhodenia dňa 18.04.2024),

avšak žalovaný následne počnúc od 02.05.2024 (15 dňoch od zaistenia) poskytol náležitú súčinnosť žalobcovi ako aj orgánom Spolkovej republiky Nemecko, ktoré sami iniciovali podanie žiadosti žalobcom o náhradný cestovný doklad, a to súčinnosť spočívajúcu v umožnení vyplnenia žiadosti žalobcom, jej odoslanie a osobnú návštevu žalobcu v ÚPZC Medveďov dohodnutú na 22.05.2024 zástupcom veľvyslanectva. Tieto skutočnosti svedčia o reálnej vyhostiteľnosti žalobcu do Spolkovej republiky Nemecko v prípade udelenia náhradného cestovného dokladu žalobcovi touto krajinou, v ktorej dlhodobo žil žalobca od roku 2014 s celou svojou rodinou.

31. Správny súd telefonickým preverením v ÚPZC Medveďov (úradný záznam o preverovaní z 31.05.2024) zistil, že dosiaľ nedošlo k realizácii vyhostenia žalobcu, ktorý je stále zaistený v ÚPZC Medveďov, dňa 22.05.2024 na Veľvyslanectve Spolkovej republiky Nemecko sa realizovala osobná návšteva žalobcu a boli vykonané všetky úkony súvisiace s podaním žiadosti o náhradný cestovný doklad, o výsledku vybavenia žiadosti ÚPZC Medveďov doposiaľ nebol informovaný.

32. Správny súd uvádza, že vzhľadom na okolnosti vyplývajúce z administratívneho spisu je zrejmé, že účelnosť a efektívnosť zaistenia žalobcu môže trvať len do definitívneho posúdenia žiadosti žalobcu o náhradný cestovný doklad Spolkovej republiky Nemecko.

33. Pokiaľ ide o argumentáciu žalovaného v jeho vyjadrení k žalobe o účelnosti a efektívnosti zaistenia žalobcu aj v príčinnej súvislosti s možnosťou jeho vyhostenia do Irackej republiky, táto argumentácia sa javí ako zmätočná a nedôvodná. Osobitne vzhľadom k tomu, že už z obsahu administratívneho spisu a tam sa nachádzajúcich stanovísk vyplýva neexistencia reálnej možnosti vyhostenia žalobcu do tejto krajiny, čo dôvodenie žalovaného štatistickými údajmi o počtoch úspešných vyhostení do tejto krajiny nie je spôsobilé zvrátiť. Pričom takéto dôvodenie odporuje aj objektívnej možnosti získania náhradného cestovného dokladu do tejto krajiny, keď ako to vyplýva z administratívneho spisu, veľvyslanectvo Irackej republiky vo Viedni podmieňuje vystavenie náhradného dokladu okrem osobnej prítomnosti žiadateľa najmä jeho súhlasom, ktorý žalobcom nebol daný.

34. Pokiaľ žalovaný svojimi formuláciami smeroval k prípadnému riziku ohrozenia verejného poriadku zo strany cudzincov pri ich voľnom pohybe na území Slovenskej republiky či iného členského štátu EÚ bez oprávnenia na pobyt či po nedovolenom prekročení štátnej hranice, je potrebné uviesť, že tento dôvod zaistenia nie je zákonným, a ani návratová smernica nepozná možnosť zaistenia z dôvodov verejného poriadku. Touto problematikou sa zaoberal aj Súdny dvor EÚ, keď vo veci Kadzoev, C-357/09, v bode 70 uviedol: „Možnosť umiestniť osobu do zaistenia z dôvodov verejného poriadku a verejnej bezpečnosti nemožno založiť na smernici 2008/11. Žiadna z okolností uvedených vnútroštátnym súdom (agresívne správanie; žiadne zdroje obživy; žiadne ubytovanie) teda nemôže sama osebe predstavovať dôvod na zaistenie podľa ustanovení tejto smernice.“

35. Na základe uvedených zistení, dospel správny súd k záveru o nedôvodnosti žaloby, preto žalobu podľa § 229 SSP zamietol (výrok I.)

36. O trovách konania súd rozhodol podľa § 168 SSP a pretože žalobca nemal v konaní ani len čiastočný úspech a keďže v konaní úspešnému žalovanému nevznikli žiadne odôvodnené trovy, ktoré by bolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať a žalovanému výnimočne priznať, správny súd žalovanému nárok na náhradu trov voči žalobcovi nepriznal. (výrok II.)

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať na Správnom súde v Košiciach v lehote siedmich dní od doručenia rozhodnutia správneho súdu.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Sťažnostné body podľa písm. g) až i) sťažovateľ vymedzí tak, že uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podanie pred správnym súdom. Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.